

عنوان مقاله:

تحلیلی بر تأثیر روابط و تعاملات اجتماعی در برنامه‌ریزی و تقویت فضاهای عمومی شهری اجتماع مدار

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی اقتصاد، حسابداری، مدیریت و علوم اجتماعی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

محمد مویدی - پژوهشگر دکتری شهرسازی دانشگاه علم و صنعت ایران

رضا خیرالدین - عضو هیات علمی گروه شهرسازی، دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه علم و صنعت ایران پژوهشگر وابسته گروه مهندسی پروژه های آمایش شهری و منظر IPAPE پلی

خلاصه مقاله:

شهر نقطه برخورد و انباشت بسیاری از فعالیتهای شخصی و جمعی است که خود ریشه در سنن فرهنگی داشته و به وسیله نیروهای اجتماعی و اقتصادی در طی یک زمان شکل گرفته است. از اینرو شهر تجلیگاه ارتباطات اجتماعی انسانها بوده و بستر تحقق بخش عمدهای از تعاملات اجتماعی میباشد. اما عمده شهرهای امروزی به کانون تراکم و رشد جمعیت، محل تبادل کالا، اشیا و اطلاعات و.. تبدیل شده و از وجود معضلات شهری، افزایش دامنه نابرابریهای اجتماعی فقر، بزهکاری و...، تنزل ارزشها و حتی تغییراتی در هنجارها و رفتارهای اجتماعی ساکنانشان که آرامش و آسایش انسان شهرنشین را مختل نموده در رنج میباشند. لذا روندافزایش این مسائل نگرانی بسیاری از اندیشمندان علوم اجتماعی و صاحب نظران حوزههای شهرسازی را فراهم نموده است. تا آنجا که امروزه نظریه‌های بسیاری در جهت تلاش برای اجتماعی شدن شهرها و همچنین توجه علم شهرسازی به مقوله تعاملات اجتماعی ارائه گردیده. همچنین در این راستا جستجو برای شناسایی بستر مناسبی برای برقراری ارتباطات جمعی و وقوع تعاملات اجتماعی در دستور کار برنامه‌ریزان و طراحان شهری قرار گرفت. که در نهایت فضاهای عمومی شهری به عنوان بهترین عرصه حضور شهروندان مورد توافق عموم شهرسازان واقع شده است. از اینرو هدف این پژوهش بررسی نقش اجتماع و ضرورت اجتماعی شدن شهرها و همچنین تبیین نقش فضاهای عمومی شهری در ایجاد تعاملات اجتماعی و افزایش سطح اجتماع پذیری شهرها میباشد. سؤال اصلی پژوهش عبارت است از آنکه، به طور کلی روابط اجتماعی چه نقشی در نظریه‌های جامعه شناسی و شهرسازی دارد؟ و فضاهای عمومی شهری چگونه میتواند این فرآیند اجتماعی شدن شهرها را تحقق بخشد؟ همچنین این فضاها چگونه میزان تعاملات اجتماعی و شهروندی را تقویت مینماید؟ فرضیه اصلی پژوهش نیز، بر این نکته تأکید دارد که اجتماعی شدن شهرها یکی از نیازهای ضروری شهرهای امروزی به شمار میآید و فضاهای عمومی شهری بهترین بستر دستیابی به شهری اجتماعی و مشوق برقراری تعاملات اجتماعی میان شهروندان محسوب میشود. از آنجا که پژوهش حاضر دارای بعد نظری و عمدتاً مبتنی بر مباحث کیفی است و روش تبیینی-تحلیلی میتواند شیوه‌های راهگشا برای شرح و تبیین انگاره‌های اصلی پژوهش به شمار آید. لذا برای پاسخ به مسائل پژوهش، ابتدا موضوع اجتماع و اجتماعی شدن شهرها در نظریه‌های جامعه شناسی بررسی و سپس توجه به آن در اندیشه شهرسازان جستجو شده که نشان دهنده اهمیت آن در حوزه برنامه‌ریزی و طراحی شهری میباشد. همچنین در ادامه تحقق تعاملات اجتماعی به عنوان معلول فعالیتهای جمعی-شهروندی و زمینهای تحقق آن مورد بررسی قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

روابط و تعاملات اجتماعی، فضاهای شهری، اجتماع پذیری، برنامه ریزی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/367770>

